

EKKLESIA AMSTERDAM zondag 13 juli 2025
ZomerLink 'In de serie Grote woorden: VRIJHEID'

Een gesprek tussen Aline, Gijs, Nikè, Rascha, Alex en Mirjam

1 Ten geleide (Heleen Oomen en Mark Walter, live in De Roode Bioscoop: Piece en Forme d'Habanera - Maurice Ravel)

2 Ten geleide

3 Vrij graag!

4 Als vrijheid was (VL796), muziek Antoine Oomen

*Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren
de mensen niet die wij nu angstig zijn –
wij zaaiden bronnen uit in de woestijn,
wij oogstten zeeën zonder te vervaren.*

*Wij, tussen moed en wanhoop. Waarom weten
wij wel wat leven is maar leven niet?
Soms gaan wij op de vleugels van een lied
en durven onze zwaartekracht vergeten.*

*Verlangen, pijn van ongekende duur:
turen de verte in, niet kunnen laten
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water –
dan valt de nacht over het middaguur.*

*Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,
heugenis aan het woord in den beginne,
licht – ongebroken valt het bij ons binnen.
Even zijn wij ontkomen aan de angst.*

*Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren
de mensen niet die wij nog angstig zijn –
wij zouden niet meer vluchten voor de pijn
en voor de grootste liefde niet vervaren.*

5 Of toch liever grenzen?

6 Lied van de zevende dag, muziek Tjeerd Oosterhuis, door: Trijntje Oosterhuis

*Hij sprak op de zevende dag:
ik heb de lichten ontstoken,
de aarde in mensen gegrondvest,
de zeeën gespreid voor dolfijnen,
de hemel voor vogels en sterren.
Nu is het even genoeg –
nu is het rusten maal rusten,
mijn sabbat, mijn zevende dag.*

*Jij, die je krachten geeft om aarde en hemel te hoeden,
jij, met de last op je schouders te zorgen voor lichaam en ziel –
ik schenk je de zevende dag om jezelf te hervinden,
dag van rusten maal rusten
en dat wij vinden elkaar.*

7 Een utopie...

8 Uit: Canto Ostinato, Simeon ten Holt. Door Kees Wieringa & Polo de Haas.

9 Orde in de chaos

10 Die chaos schiep (VL269), muziek Antoine Oomen

*Die chaos schiep tot mensenland,
die mensen riep tot zinsverband,
Hij schreef, ons tot bescherming,
zijn handvest van ontferming.
Hij schreef ons vrij, met eigen hand.*

*Schrift die mensenoorsprong schrijft.
Woord dat trouw blijft.*

*Dat boek waarin getekend staan
gezichten, zielen, naam voor naam,
hun overslaande liefde,
hun overgaande liefde,
hun weeën die niet overgaan.*

*Schrift die mensendagen schrijft.
Licht dat aanblijft.*

11 Four Freedoms – vrijheid van meningsuiting en vrijheid van godsdienst

12 Ik ben niet van nergens (psalm 76, vrij, muziek Antoine Oomen)

*Ik ben niet van nergens, ik kom
uit Bergland bewoond door leeuwen
ik vocht aan de grensrivier
woonde in burchten onneembaar.
Ik was de god van de flitsende
pijlen, van bogen en zwaarden,
een vechtgod, verblindend, een snelle
aan roversbenden gewaagd.
Ik tartte de oppermachtigen –
moest het, ik brak ze hun ruggen.
Voor mijn dreigende aanblik
versteende ruiter en paard.
Zó heb ik onderdrukten bevrijd
uit de greep van tirannen:
godheid was ik vreeswekkend.*

*Ik zocht een andere weg.
Ik daalde af in woestijn
werd een stem uit het vuur:
'Leer elkaar te bevrijden.'
Ik schiep een weg van woorden
die te verstaan en te doen zijn:
brood en recht voor de armen
voor de dorstenden water.
Ik sprak ze in alle talen,
ze staan aan de hemel geschreven:
vriendschap ontferming en trouw.
Ik denk dat ze kunnen. Ik wacht.*

*Ik ben gaan wonen bij mensen
in schemerlicht en verwarring.
Ik wou een kleine-mensen-god zijn.
Liefde sterk als de dood.*

13 Voorlezing uit: Lied van de aarde (uit: Stilte zingen)

14 Mens durf te leven, tekst: Dirk Witte. Door Wende Snyder.

*Je leeft maar heel kort, maar een enkele keer
En als je straks anders wilt, kun je niet meer!
'Mens, durf te leven!
Vraag niet elke dag van je korte bestaan:
Hoe hebben m'n pa en m'n grootpa gedaan?
Hoe doet er m'n neef en hoe doet er m'n vrind?
En wie weet, hoe of dat nou m'n buurman weer vindt
En – wat heeft 'het fatsoen' voorgeschreven!
Mens, durf te leven!*

*De mensen bepalen de kleur van je das
De vorm van je hoed, en de snit van je jas
En van je leven!
Ze wijzen de paadjes, waarlangs je mag gaan
En roepen 'o foei!' als je even blijft staan
Ze kiezen je toekomst en kiezen je werk
Ze zoeken een kroeg voor je uit en een kerk
En wat j ' aan de armen moet geven
Mens, is dat leven?*

*De mensen – ze schrijven je leefregels voor
Ze geven je raad en ze roepen in koor:
Zó moet je leven!
Met die mag je omgaan, maar die is te min
Met die moet je trouwen, al heb je geen zin
En daar moet je wonen, dat eist je fatsoen
En je wordt genegeerd als je 't anders zou doen
Alsof je iets ergs had misdreven
Mens, is dat leven?*

*Het leven is heerlijk, het leven is mooi
Maar – vlieg uit in de lucht en kruip niet in een kooi!
Mens, durf te leven!
Je kop in de hoogte, je neus in de wind
En lap aan je laars hoe een ander het vindt!
Hou een hart vol van warmte en van liefde in je borst
Maar wees op je vierkante meter een vorst!
Wat je zoekt kan geen ander je geven!
Mens, durf te leven!*

Verantwoording

Alle liederen en teksten zijn van Huub Oosterhuis, tenzij anders aangegeven. De verwijzingen VL betreffen paginanummers in 'Verzameld Liedboek' (2004). Van liederen of teksten die daar niet instaan, is het paginanummer opgenomen uit de verzamelbundel "Stilte zingen" (2018). De vrije vertalingen van Psalmen zijn gepubliceerd in "150 Psalmen vrij" (2023). De muziek is te vinden via iTunes, Spotify, of op CD via onze webwinkel www.ekklesia-amsterdam.nl